

Tento dokument slúži čisto na potrebu dokumentácie a inštitúcie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah

► **B**

► **M2** SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 89/552/EHS

z 3. októbra 1989,

o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) ◀

(Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
► <u>M1</u>	Smernica 97/36/ES Európskeho parlamentu a Rady z 30. júna 1997	L 202	60	30.7.1997
► <u>M2</u>	Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES z 11. decembra 2007	L 332	27	18.12.2007

▼B

▼M2

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY
89/552/EHS**

z 3. októbra 1989,

**o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným
právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských
štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych
služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách)**

▼B

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoloč-
čenstva a najmä jej články 57 ods. 2 a 66,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

v spolupráci s Európskym parlamentom ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže ciele spoločenstva, ako sú ustanovené v zmluve, zahŕňajú vytváranie stále užšieho zjednotenia medzi národmi Európy, podporo-
vanie užších vzťahov medzi štátmi patriacimi do spoločenstva,
zabezpečovanie ekonomického a sociálneho pokroku svojich krajín
spoločnou činnosťou, aby sa odstránili prekážky, ktoré rozdeľujú
Európu, podporovanie stáleho zlepšovania životných podmienok
svojich národov ako aj zabezpečenie zachovania a upevnenia mieru
a slobody;

keďže zmluva ustanovuje vytvorenie spoločného trhu medzi členskými
štátmi vrátane zrušenia prekážok pre slobodný pohyb služieb
a zavedenie systému, ktorý zabezpečí, že sa neskreslí hospodárska
súťaž v spoločnom trhu;

keďže televízne vysielania vysielané cez hranice prostredníctvom
rôznych technológií sú jedným zo spôsobov na vykonanie cieľov spo-
ločenstva; keďže by sa mali prijať opatrenia na povolenie a zabezpečenie
prenosu z národných trhov do spoločného trhu produkcie programov
a distribúcie a na vytvorenie podmienok spravodlivej hospodárskej
súťaže bez toho, aby bola dotknutá úloha verejného záujmu, ktorú
majú spĺňať služby televízneho vysielania;

keďže Rada Európy prijala Európsky dohovor o cezhraničnej televízii;

keďže zmluva ustanovuje vydanie smerníc pre koordináciu ustanovení,
aby sa uľahčilo vymedzenie činností samostatne zárobkovo činných
osôb;

keďže televízne vysielanie za normálnych okolností predstavuje službu
v rámci zmyslu zmluvy;

keďže zmluva ustanovuje voľný pohyb všetkých normálne poskytova-
ných služieb za odplatu, bez vylúčenia na základe ich kultúrneho alebo
iného obsahu a bez obmedzení štátnych príslušníkov členských štátov
usadených v inej krajine spoločenstva, ako je krajina osoby, pre ktorú
sú služby určené;

keďže toto právo tak, ako sa vzťahuje na vysielanie a rozširovanie
televíznych služieb, je v rámci práva spoločenstva taktiež osobitnou
manifestáciou všeobecnejšej zásady, menovite slobody prejavu, ako je
ustanovená v článku 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv
a základných slobôd, ktorú ratifikovali všetky členské štáty; keďže
z toho dôvodu musí vydávanie smerníc o vysielaní a rozširovaní tele-
víznych programov zabezpečovať ich voľný pohyb vzhľadom na vyššie

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 179, 17.7.1986, s. 4.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 49, 22.2.1988, s. 53 a Ú. v. ES C 158, 26.6.1989.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 232, 31.8.1987, s. 29.

▼B

uvedený článok a iba s výhradou obmedzení, ktoré sú stanovené v odseku 2 tohto článku a podľa článku 56 ods. 1 zmluvy;

keďže zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia v členských štátoch, ktoré sa týkajú vykonávania činností televízneho vysielania a káblových operátorov, obsahujú rozdielnosti, z ktorých niektoré by mohli brániť voľnému pohybu vysielaní v rámci spoločenstva a mohli by skresliť hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu;

keďže všetky takéto obmedzenia slobody pri poskytovaní vysielacích služieb v rámci spoločenstva sa podľa zmluvy musia odstrániť;

keďže takéto odstránenie musí ísť súčasne s koordináciou uplatniteľných zákonov; keďže takáto koordinácia musí byť zameraná na uľahčenie vykonávania príslušných odborných činností a všeobecne na voľný pohyb informácií a myšlienok v rámci spoločenstva;

keďže je v dôsledku toho potrebné a dostačujúce, aby všetky vysielania boli v súlade s právom členského štátu, z ktorého vychádzajú;

keďže táto smernica ustanovuje minimálne pravidlá potrebné na zaručenie slobody prenosu vo vysielaní; keďže to nemá vplyv na zodpovednosť členských štátov a ich orgánov, pokiaľ ide o organizáciu — vrátane systému udeľovania licencií, administratívneho oprávnenia alebo zdanenia — financovanie a obsah programov; keďže preto zostanú nedotknuté nezávislosť kultúrneho rozvoja v členských štátoch a zachovanie kultúrnej rozdielnosti v spoločenstve;

keďže v spoločnom trhu je potrebné, aby všetky vysielania vychádzajúce zo spoločenstva a určené pre príjem v rámci spoločenstva a najmä také, ktoré sú určené na príjem v inom členskom štáte, by mali rešpektovať právo členského štátu, z ktorého pochádzajú, ktoré sú uplatniteľné na vysielania určené na príjem verejnosťou v tom členskom štáte a taktiež ustanovenia tejto smernice;

keďže požiadavka, aby členský štát, z ktorého vysielania pochádzajú, preveroval, či vysielania sú v súlade s vnútroštátnym právom, ako to koordinuje táto smernica, postačuje podľa práva spoločenstva na zabezpečenie voľného pohybu vysielaní bez sekundárnej kontroly na takom istom základe v prijímajúcich členských štátoch; keďže však členský štát môže výnimočne a podľa osobitných podmienok dočasne zastaviť retransmisii (opakovaný prenos) televíznych vysielaní;

keďže pre členské štáty je dôležité, aby sa zabezpečilo zabránenie akýchkoľvek činov, ktoré by sa mohli ukázať ako škodlivé pre voľný pohyb a obchod s televíznymi programami alebo ktoré by mohli podporovať tvorbu dominantných pozícií, ktoré by viedli k obmedzovaniu pluralizmu a slobody televíznych informácií a informačného sektora ako celku;

keďže táto smernica, ktorá sa obmedzuje špecificky na pravidlá televízneho vysielania, sa nedotýka existujúceho alebo budúceho zosúladovania v spoločenstve, najmä aby sa uspokojili povinné požiadavky, ktoré sa týkajú ochrany spotrebiteľov a spravodlivosti obchodných transakcií a hospodárskej súťaže;

keďže napriek tomu je potrebná koordinácia, aby sa uľahčilo osobám a odvetviám, ktoré vyrábajú programy, aby mali kultúrny cieľ na venovanie sa svojim činnostiam a na ich výkon;

keďže minimálne požiadavky, pokiaľ ide o všetky verejné alebo súkromné televízne programy spoločenstva pre európsku audiovizuálnu produkciu, sú prostriedkom na podporu produkcie, nezávislej produkcie a rozširovania vyššie uvedených odvetví a dopĺňajú iné nástroje, ktoré sa už navrhli, alebo sa navrhnu v prospech toho istého cieľa;

keďže je preto potrebné, aby sa podporovali trhy dostatočnej veľkosti pre televíznu produkciu v členských štátoch, aby sa obnovovali investície nielen zavádzaním spoločných pravidiel otvárajúcich národné trhy,

▼B

ale taktiež uvažovaním pri európskych produkciách, kde je to dosiahnuteľné a vhodnými prostriedkami, o väčšinovom podiele v televíznych programoch všetkých členských štátov; keďže preto, aby sa umožnilo sledovanie uplatňovania týchto pravidiel a výkonu cieľov, poskytnú členské štáty Komisii správu o uplatňovaní percentuálnych podielov rezervovaných pre európske diela a nezávislé produkcie v tejto smernici; keďže pre vypočítanie takýchto percentuálnych podielov je potrebné brať do úvahy špecifickú situáciu Gréckej republiky a Portugalskej republiky; keďže Komisia musí informovať ostatné členské štáty o takýchto správach, ku ktorým sa doloží, kde je to vhodné, stanovisko, ktoré zohľadňuje najmä pokrok, ktorý sa dosiahol vo vzťahu k predchádzajúcim rokom, percentuálny podiel prvých vysielaní pri programovaní, príslušné okolnosti nových prevádzkovateľov televízneho vysielania a špecifická situácia krajín s nízkou výrobnou kapacitou audiovizuálnych programov alebo s obmedzeným jazykovým priestorom;

keďže pre takéto účely by sa „európske diela“ mali definovať bez toho, aby boli dotknuté možnosti členských štátov, ktoré uvádzajú podrobnejšiu definíciu, pokiaľ ide o prevádzkovateľov televízneho vysielania podľa ich právomoci v súlade s článkom 3 ods. 1, v súlade s právom spoločenstva a pri zohľadnení cieľov tejto smernice;

keďže je dôležité hľadať vhodné nástroje a postupy v súlade s právom spoločenstva, aby sa podporilo uskutočňovanie takýchto cieľov s úmyslom prijímať vhodné opatrenia na povzbudenie činnosti a rozvoja európskej audiovizuálnej produkcie a distribúcie, najmä v krajinách s nízkou výrobnou kapacitou programov alebo obmedzeným jazykovým priestorom;

keďže národné podporné projekty pre rozvoj európskej produkcie je možné uplatniť, ak sú v súlade s právom spoločenstva;

keďže zaviazanie sa, kde je to dosiahnuteľné, k určitému podielu vysielaní pre nezávislé produkcie vytvorené producentmi, ktorí sú nezávislí od prevádzkovateľov vysielania, bude stimulovať nové zdroje televíznej produkcie, obzvlášť tvorbu malých a stredných podnikateľských subjektov; keďže to ponúkne nové príležitosti a odbytiská pre uvedenie na trh nových talentov, kultúrnych povolání a zamestnancov v kultúrnej oblasti; keďže definícia konceptu nezávislého producenta členskými štátmi by mala zohľadňovať takýto cieľ tým, že náležitú pozornosť bude venovať malým a stredným producentom a umožní schváliť finančnú spoluúčasť koprodukčnými pridruženými spoločnosťami televíznych organizácií;

keďže sú potrebné opatrenia pre členské štáty na zaistenie toho, aby uplynula určitá doba medzi prvým uvedením diela v kine a jeho prvým televíznym odvysielaním;

keďže preto, aby sa umožnila aktívna politika v prospech špecifického jazyka, zostane na členských štátoch, aby voľne stanovili podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá najmä na základe jazykových kritérií, pokiaľ takéto pravidlá sú v súlade s právom spoločenstva a najmä nie sú uplatniteľné pre retransmisiu televíznych vysielaní, ktoré pochádzajú z iných členských štátov;

keďže preto, aby sa zabezpečilo, že záujmy spotrebiteľov ako televíznych divákov sú plne a riadne chránené, je dôležité pre televíziu reklamu, aby podliehala určitému počtu minimálnych pravidiel a noriem a aby si členské štáty zachovali právo na stanovenie podrobnejších a prísnejších pravidiel a za určitých okolností na ustanovenie podmienok pre prevádzkovateľov televízneho vysielania, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc;

keďže členské štáty s náležitým ohľadom na právo spoločenstva a vo vzťahu k vysielaniam určeným výhradne pre vnútroštátne územie, ktoré nie je možné prijímať priamo alebo nepriamo v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, musia byť schopné ustanoviť odlišné

▼B

podmienky pre vkladanie reklamy a odlišné obmedzenia pre rozsah reklamy, aby sa zjednodušili tieto osobitné vysielania;

keďže je potrebné, aby sa zakázala každá reklama podporujúca cigarety a iné tabakové výrobky vrátane nepriamych foriem reklamy, ktorá zatiaľ čo sa priamo nezmieňuje o tabakových výrobkoch, snaží sa obísť zákaz reklamy používaním značkových názvov, symbolov alebo iných charakteristických znakov tabakových výrobkov alebo podnikov, ktorých známe alebo hlavné činnosti zahŕňajú výrobu alebo predaj takýchto výrobkov;

keďže je rovnako potrebné, aby sa zakázala každá televízna reklama na lekárske výrobky a lekárske ošetrovanie dostupné iba na lekárske predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na prevádzkovateľa vysielania a aby sa zaviedli prísne kritériá týkajúce sa televíznej reklamy alkoholických výrobkov;

keďže so zreteľom na rastúcu dôležitosť sponzorstva pri financovaní programov by sa mali ustanoviť vhodné pravidlá;

keďže je ďalej potrebné, aby sa zaviedli pravidlá na ochranu telesného, duševného a morálneho rozvoja maloletých osôb v programoch a v televíznej reklame;

keďže televízne vysielania sú hoci normálne viazané na zabezpečenie toho, aby programy podávali skutočnosť a udalosti spravodlivo, je napriek tomu dôležité, aby podliehali osobitným povinnostiam vzhľadom na právo odpovede alebo rovnocennej nápravy tak aby každá osoba, ktorej právne záujmy boli poškodené výrokmi v priebehu vysielaného televízneho programu, mohla účinne vykonať také právo alebo nápravu,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

Definície

▼M2

Článok 1

Na účely tejto smernice:

- a) „audiovizuálna mediálna služba“ je:
 - služba, ako ju vymedzujú články 49 a 50 zmluvy, za ktorú je redakčne zodpovedný poskytovateľ mediálnej služby a ktorej hlavným účelom je poskytovanie programov s cieľom informovať, zabávať alebo vzdelávať širokú verejnosť elektronickými komunikačnými sieťami v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2002/21/ES. Takéto audiovizuálne mediálne služby sú televízne vysielanie, ako ho vymedzuje písmeno e) tohto článku, alebo audiovizuálna mediálna služba na požiadanie v zmysle písmena g) tohto článku,
 - a/alebo
 - audiovizuálny komerčný oznam;
- b) „program“ je súbor pohybujúcich sa obrazov so zvukom alebo bez zvuku predstavujúci samostatnú zložku v rámci štruktúry alebo katalógu, ktorý zostavil poskytovateľ mediálnej služby a ktorého forma a obsah sú porovnateľné s formou a obsahom televízneho vysielania. Príklady programov zahŕňajú kinematografické dlhometrážne filmy, športové podujatia, situačné komédie, dokumentárne filmy, detské programy a pôvodné televízne hry;
- c) „redakčná zodpovednosť“ znamená vykonávanie účinnej kontroly nad výberom programov a nad ich usporiadaním do chronologickej

▼ **M2**

- štruktúry v prípade televízneho vysielania alebo v prípade audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie do katalógu programov. Redakčná zodpovednosť nevyhnutne neznamená akúkoľvek právnu zodpovednosť podľa vnútroštátneho práva za poskytovaný obsah alebo služby;
- d) „poskytovateľ mediálnych služieb“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá má redakčnú zodpovednosť za výber audiovizuálneho obsahu audiovizuálnej mediálnej služby a určuje spôsob, akým je organizovaná;
- e) „televízne vysielanie“ alebo „televízna relácia“ (t. j. lineárna audiovizuálna mediálna služba) je audiovizuálna mediálna služba poskytovaná poskytovateľom mediálnej služby pre simultánne sledovanie programov na základe programovej štruktúry;
- f) „vysielateľ“ je poskytovateľ mediálnej služby, ktorou je televízne vysielanie;
- g) „audiovizuálna mediálna služba na požiadanie“ (t. j. nelineárna audiovizuálna mediálna služba) je audiovizuálna mediálna služba poskytovaná poskytovateľom mediálnej služby na sledovanie programov v momente, ktorý si užívateľ zvolil, a na jeho osobitnú žiadosť na základe katalógu programov zostaveného poskytovateľom mediálnej služby;
- h) „audiovizuálne komerčné oznamy“ sú obrazy so zvukom alebo bez zvuku, ktoré sú určené na priame alebo nepriame propagovanie tovaru, služieb alebo dobrého mena fyzickej alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť. Takéto obrazy sprevádzajú alebo sú zahrnuté do programu za odplatu alebo za podobnú protihodnotu alebo na účely vlastnej propagácie. Formy audiovizuálneho komerčného oznamu zahŕňajú okrem iného televíznu reklamu, sponzorovanie, telenákup a umiestňovanie produktov;
- i) „televízna reklama“ je akákoľvek forma vysielania oznamov za odplatu alebo za podobnú protihodnotu alebo vysielanie na účely vlastnej propagácie verejným alebo súkromným podnikom alebo fyzickou osobou v súvislosti s obchodovaním, podnikaním, remeslom alebo povoláním s cieľom podporiť odbyt tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov za odplatu;
- j) „skrytý audiovizuálny komerčný oznam“ je slovná alebo obrazová informácia o tovaroch, službách, názve, ochrannej známke alebo činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programoch, ak poskytovateľ mediálnej služby má zámer takúto informáciu použiť na reklamu a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu. Takáto informácia by sa mala považovať za zámernú najmä v prípade, ak sa vykoná za odplatu alebo za podobnú protihodnotu;
- k) „sponzorstvo“ je akýkoľvek príspevok poskytnutý verejným alebo súkromným podnikom alebo fyzickou osobou, ktoré nie sú zapojené do poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb alebo výroby audiovizuálnych diel, na financovanie audiovizuálnych mediálnych služieb alebo programov na účely podpory svojho názvu, ochrannej známky, dobrého mena, činností alebo výrobkov;
- l) „telenákup“ je vysielanie priamych ponúk pre verejnosť s cieľom ponuky tovarov alebo služieb vrátane nehnuteľného majetku, práv a záväzkov za odplatu;
- m) „umiestňovanie produktov“ je každá forma audiovizuálneho komerčného oznamu pozostávajúca z uvedenia produktu, služby či príslušnej obchodnej značky alebo zmienky o nich, aby sa zdôraznili v programe za odplatu alebo za podobnú protihodnotu;
- n) i) „európske diela“ sú:
- diela s pôvodom v členských štátoch,

▼M2

- diela s pôvodom v tretích európskych štátoch, ktoré sú stranou Európskeho dohovoru Rady Európy o cezhraničnej televízii, ktoré spĺňajú podmienky bodu ii),
 - diela spoločne vyrobené v rámci dohôd týkajúcich sa audiovizuálneho sektora uzavretých medzi Európskym spoločenstvom a tretími krajinami, ktoré spĺňajú podmienky vymedzené v každej z týchto dohôd.
 - Uplatňovanie ustanovení druhej a tretej zarážky uvedenej vyššie je podmienené tým, že diela pôvodom v členských štátoch nie sú v dotknutých tretích krajinách predmetom diskriminačných opatrení;
- ii) diela uvedené v prvej a druhej zarážke bodu i) sú diela, ktoré vyrobili hlavne autori a pracovníci, ktorí majú bydlisko v jednom alebo vo viacerých štátoch uvedených v prvej a druhej zarážke bodu i) za predpokladu, že spĺňajú jednu z nasledujúcich troch podmienok:
- vyrobil ich jeden alebo viacerí producenti usadení v jednom alebo vo viacerých z týchto štátov alebo
 - dohľad a skutočnú kontrolu výroby diel vykonáva jeden alebo viacerí producenti usadení v jednom alebo vo viacerých týchto štátoch, alebo
 - príspevok koproducentov takýchto štátov prevažuje v rámci celkových spoločných koprodukčných nákladoch a koprodukcia nie je kontrolovaná jedným alebo viacerými producentmi usadenými mimo týchto štátov;
- iii) diela, ktoré nie sú európskymi dielami v zmysle bodu i), ale ktoré boli vyrobené v rámci dvojstranných zmlúv o koprodukcii uzatvorených medzi členskými štátmi a tretími krajinami, sa považujú za európske diela za predpokladu, že koproducenti zo Spoločenstva majú väčšinový podiel na celkových nákladoch na produkciu a že produkciu nekontroluje jeden alebo viacerí producenti usadení mimo územia členských štátov.

▼B

KAPITOLA II

Všeobecné ustanovenia

▼M2*Článok 2*

1. Každý členský štát zabezpečí, aby všetky audiovizuálne mediálne služby vysielané poskytovateľmi mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje jeho právomoc, boli v súlade s pravidlami právneho systému, ktorý sa uplatňuje na audiovizuálne mediálne služby určené pre verejnosť v tomto členskom štáte.
2. Na účely tejto smernice poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje právomoc členského štátu, sú:
 - a) poskytovatelia usadení v tomto členskom štáte v súlade s odsekom 3 alebo
 - b) poskytovatelia, na ktorých sa vzťahuje odsek 4.
3. Na účely tejto smernice sa poskytovateľ mediálnej služby považuje za usadeného v členskom štáte v týchto prípadoch:
 - a) ak poskytovateľ mediálnej služby má svoje sídlo v tomto členskom štáte a redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v tomto členskom štáte;
 - b) ak poskytovateľ mediálnej služby má svoje sídlo v jednom členskom štáte, ale redakčné rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa

▼ **M2**

prijímajú v inom členskom štáte, považuje sa za poskytovateľa usadeného v tom členskom štáte, kde pôsobí podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby; v prípade, že podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby pôsobí v každom z týchto členských štátov, poskytovateľ mediálnej služby sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, kde má svoje sídlo; v prípade, že podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby nepôsobí v žiadnom z týchto členských štátov, poskytovateľ mediálnej služby sa považuje za usadeného v tom členskom štáte, kde prvýkrát začal svoju činnosť v súlade s právnym systémom tohto členského štátu za predpokladu, že udržiava stabilné a účinné spojenie s ekonomikou tohto členského štátu;

c) ak poskytovateľ mediálnej služby má svoje sídlo v jednom členskom štáte, ale rozhodnutia o audiovizuálnej mediálnej službe sa prijímajú v tretej krajine alebo naopak, považuje sa za usadeného v dotknutom členskom štáte za predpokladu, že podstatná časť zamestnancov zapojených do výkonu činnosti audiovizuálnej mediálnej služby pôsobí v tomto členskom štáte.

4. Poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa ustanovenia odseku 3 neuplatňujú, sa považujú za poskytovateľov, na ktorých sa vzťahuje právomoc členského štátu v týchto prípadoch:

- a) využívajú pozemné satelitné stanice na prenos signálu (satellite up-link) umiestnené v tomto členskom štáte;
- b) hoci nevyužívajú pozemné satelitné stanice na prenos signálu (satellite up-link) umiestnené v tomto členskom štáte, využívajú družicovú kapacitu patriacu tomuto členskému štátu.

5. V prípade, že sa podľa odsekov 3 a 4 nedá určiť, ktorý členský štát má právomoc, je príslušným členským štátom ten štát, v ktorom je poskytovateľ mediálnej služby usadený v zmysle článkov 43 až 48 zmluvy.

6. Táto smernica sa nevzťahuje na audiovizuálne mediálne služby určené výlučne pre príjem v tretích krajinách, ani na tie, ktoré verejnosť jedného alebo viacerých členských štátov neprijíma priamo alebo nepriamo pomocou štandardného užívateľského vybavenia.

▼ **M1***Článok 2a*▼ **M2**

1. Členské štáty zabezpečia voľný príjem a neobmedzia retransmisie audiovizuálnych mediálnych služieb z iných členských štátov na svoje územie z dôvodov, ktoré patria do oblastí koordinovaných touto smernicou.

2. V súvislosti s televíznym vysielaním môžu členské štáty dočasne urobiť výnimku z odseku 1, ak sa splnia tieto podmienky:

- a) televízne vysielanie prichádzajúce z iného členského štátu zjavne, závažne a hrubo porušuje článok 22 ods. 1 alebo 2 a/alebo článok 3b;

▼ **M1**

b) prevádzkovateľ vysielania počas predchádzajúcich 12 mesiacov najmenej dvakrát porušil ustanovenie (ustanovenia) uvedené v písmene a);

c) dotknutý členský štát písomne oznámil prevádzkovateľovi vysielania a Komisii údajné porušenia a opatrenia, ktoré zamýšľa podniknúť, ak by sa také porušenia znovu vyskytli;

d) porady s vysielajúcim členským štátom a s Komisiou nepriniesli priateľské urovnutie sporu do 15 dní od oznámenia ustanoveného v písmene c) a uvádzané porušovanie trvá.

▼ M1

Komisia rozhodne do dvoch mesiacov po oznámení opatrení, ktoré prijal členský štát, o tom, či sú opatrenia zlučiteľné s právnymi predpismi spoločenstva. Ak rozhodne, že nie sú, nariadi sa členskému štátu ukončiť príslušné opatrenia ako súrnu záležitosť.

3. Odsekom 2 nie je dotknuté uplatňovanie akéhokoľvek postupu, opravného prostriedku alebo sankcie za príslušné porušenia v členskom štáte, ktorý má právomoc nad príslušným prevádzkovateľom vysielania.

▼ M2

4. Pokiaľ ide o audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, členské štáty môžu prijať opatrenia na udelenie výnimky z odseku 1 v súvislosti s danou službou, ak sú splnené tieto podmienky:

a) opatrenia sú:

i) nevyhnutné pre jeden z týchto dôvodov:

- verejný záujem, najmä z dôvodu prevencie, vyšetrovania, odhaľovania a stíhania trestných činov vrátane ochrany maloletých a boja proti všetkým formám podnecovania nenávisti z dôvodu rasy, pohlavia, náboženstva alebo štátnej príslušnosti a hanobenia ľudskej dôstojnosti jednotlivých osôb,
- ochrana verejného zdravia,
- verejná bezpečnosť vrátane zabezpečenia bezpečnosti a obrany štátu,
- ochrana spotrebiteľov vrátane investorov;

ii) prijaté proti určitej audiovizuálnej mediálnej službe na požiadanie, ktorá škodí cieľom uvedeným v bode i) alebo ktorá predstavuje skutočné a závažné riziko poškodenia týchto cieľov;

iii) primerané týmto cieľom;

b) pred prijatím daných opatrení a bez dosahu na súdne konania vrátane predbežných konaní a aktov vykonávaných v rámci vyšetrovania trestných činov, členský štát:

- požiadal členský štát, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, aby prijal opatrenia, a tento takéto opatrenia neprijal alebo boli neprimerané,
- oznámil Komisii a členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, svoj zámer prijať takéto opatrenia.

5. Členské štáty môžu v naliehavom prípade prijať výnimku z podmienok ustanovených v odseku 4 písm. b). Ak ide o takýto prípad, opatrenia sa čo najskôr oznámia Komisii a členskému štátu, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa, s uvedením dôvodov, prečo členský štát považuje prípad za naliehavý.

6. Bez toho, aby bola dotknutá možnosť členského štátu prikročiť k opatreniam uvedeným v odsekoch 4 a 5, Komisia preskúma zlučiteľnosť oznámených opatrení s právom Spoločenstva v čo najkratšom možnom čase. Ak dospeje k záveru, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Spoločenstva, Komisia požiada príslušný členský štát, aby neprijal navrhované opatrenia alebo urýchlene ukončil vykonávanie príslušných opatrení.

Článok 3

1. Členské štáty majú naďalej možnosť požadovať od poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, aby dodržiavali podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v oblastiach koordinovaných touto smernicou, za predpokladu, že tieto pravidlá sú v súlade s právom Spoločenstva.

2. V prípadoch, kde členský štát:

▼M2

- a) využil možnosť prijať podrobnejšie alebo prísnejšie pravidlá v záujme širokej verejnosti podľa odseku 1 a
- b) usúdi, že vysielateľ, na ktorého sa vzťahuje právomoc iného členského štátu, poskytuje televízne vysielanie, ktoré celkom alebo z väčšej časti smeruje na jeho územie,

môže skontaktovať členský štát, ktorý má právomoc, s cieľom dosiahnuť vzájomne uspokojivé riešenie všetkých nastolených problémov. V prípade, že členský štát, ktorý má príslušnú právomoc, dostane od prvého členského štátu odôvodnenú žiadosť, požiada vysielateľa, aby dodržal príslušné pravidlá v záujme širokej verejnosti. Členský štát, ktorý má právomoc, do dvoch mesiacov informuje prvý členský štát o výsledkoch dosiahnutých po takejto žiadosti. Každý členský štát môže vyzvať kontaktný výbor zriadený podľa článku 23a, aby vec preskúmal.

3. V prípade, že prvý členský štát usúdi:

- a) že výsledky dosiahnuté uplatňovaním odseku 2 nie sú uspokojivé a
- b) že dotknutý vysielateľ sa usadil v členskom štáte, ktorý má právomoc, s cieľom obísť prísnejšie pravidlám, ktoré by sa naň vzťahovali, ak by bol usadený v prvom členskom štáte,

môže prijať vhodné opatrenia voči dotknutému vysielateľovi.

Takéto opatrenia sú objektívne nevyhnutné, uplatňované nediskriminačným spôsobom, a primerané cieľom, ktoré sledujú.

4. Členský štát môže prijať opatrenia podľa odseku 3 iba vtedy, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) členský štát oznámil Komisii a členskému štátu, v ktorom je vysielateľ usadený, svoj zámer prijať takéto opatrenia a zároveň uviedol dôvody pre svoj úsudok a
- b) Komisia rozhodla, že opatrenia sú v súlade s právom Spoločenstva, a najmä že úsudok členského štátu na prijatie týchto opatrení podľa odsekov 2 a 3 je riadne opodstatnený.

5. Komisia rozhodne do troch mesiacov po oznámení v zmysle odseku 4 písm. a), či sú opatrenia v súlade s právom Spoločenstva. Ak Komisia rozhodne, že opatrenia sú nezlučiteľné s právom Spoločenstva, príslušný členský štát nesmie prijať navrhované opatrenia.

6. Členské štáty vhodnými prostriedkami v rámci svojich právnych predpisov zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, účinne dodržiavali ustanovenia tejto smernice.

7. Členské štáty podporia koregulačné a/alebo samoregulačné režimy na vnútroštátnej úrovni v oblastiach, ktoré koordinuje táto smernica v takom rozsahu, ako to umožňujú ich právne systémy. Takéto režimy sú všeobecne prijateľné pre hlavné zainteresované strany v dotknutom členskom štáte a poskytujú možnosť účinného presadzovania.

8. Ak táto smernica neustanovuje inak, v plnom rozsahu sa uplatňuje smernica 2000/31/ES. Ak táto smernica neustanovuje inak, v prípade konfliktu medzi ustanovením smernice 2000/31/ES a ustanovením tejto smernice prevážia ustanovenia tejto smernice.

▼ **M2**

KAPITOLA IIa

Ustanovenia uplatniteľné na všetky audiovizuálne mediálne služby*Článok 3a*

Členské štáty zabezpečia, aby sa poskytovatelia audiovizuálnej mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, postarali o ľahký, priamy a stály prístup prijímateľov služby aspoň k týmto informáciám:

- a) názov poskytovateľa mediálnej služby;
- b) poštová adresa, na ktorej je poskytovateľ mediálnej služby usadený;
- c) podrobnosti o poskytovateľovi mediálnej služby vrátane jeho adresy elektronickej pošty alebo internetovej stránky, na ktorej ho možno rýchlo priamym a účinným spôsobom kontaktovať;
- d) kde je to vhodné, príslušné regulačné orgány alebo orgány dozoru.

Článok 3b

Členské štáty primeranými prostriedkami zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, neobsahovali žiadne podnecovanie nenávisti na základe rasy, pohlavia, náboženstva alebo národnosti.

Článok 3c

Členské štáty nabádajú poskytovateľov mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, na to, aby sa ich služby postupne sprístupňovali osobám so zrakovým alebo sluchovým postihnutím.

Článok 3d

Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, nevysielali kinematografické diela mimo časových lehôt dohodnutých s majiteľmi práv.

Článok 3e

1. Členské štáty zabezpečia, aby audiovizuálne komerčné oznamy poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, spĺňali tieto podmienky:

- a) audiovizuálne komerčné oznamy musia byť ľahko odlíšiteľné. Skryté audiovizuálne komerčné oznamy sa zakazujú;
- b) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú používať podprahové techniky;
- c) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú:
 - i) porušovať ľudskú dôstojnosť;
 - ii) obsahovať ani podporovať žiadnu diskrimináciu na základe pohlavia, rasového a etnického pôvodu, národnosti, náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie;
 - iii) podporovať správanie poškodzujúce zdravie alebo bezpečnosť;
 - iv) podporovať správanie hrubo poškodzujúce ochranu životného prostredia;
- d) všetky formy audiovizuálnych komerčných oznamov, ktoré sa týkajú cigariet a iných tabakových výrobkov, sú zakázané;

▼ **M2**

- e) audiovizuálne komerčné oznamy týkajúce sa alkoholických nápojov sa nesmú zameriavať špecificky na maloletých a nesmú podporovať nadmerné užívanie takýchto nápojov;
- f) audiovizuálny komerčný oznam týkajúci sa liekov a liečebných postupov, ktoré sú dostupné iba na lekársky predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnych služieb, je zakázaná;
- g) audiovizuálne komerčné oznamy nesmú spôsobovať fyzickú alebo morálnu ujmu maloletým. Preto nemôžu priamo nabádať maloletých, aby si kúpili alebo požičali nejaký výrobok alebo službu, využívajúc ich neskúsenosť alebo dôverčivosť, priamo ich povzbudzovať, aby presvedčali svojich rodičov či iné osoby, aby im zakúpili ponúkaný tovar alebo služby, zneužívať osobitnú dôveru, ktorú maloletí prechovávali k svojim rodičom, učiteľom alebo iným osobám, ani bezdôvodne ukazovať maloletých v nebezpečných situáciách.

2. Členské štáty a Komisia nabádajú poskytovateľov audiovizuálnych služieb na vypracovanie kódexu správania týkajúceho sa neprimeraných audiovizuálnych komerčných oznamov, ktoré sprevádzajú detské programy alebo sa v nich uvádzajú, o potravinách a nápojoch obsahujúcich živiny a látky s výživovým alebo fyziologickým účinkom, najmä tuky, transmastné kyseliny, soľ/sodík a cukry, ktorých nadmerný príjem v celkovej strave sa neodporúča.

Článok 3f

1. Audiovizuálne mediálne služby alebo programy, ktoré sú sponzorované, spĺňajú tieto požiadavky:

- a) ich obsah a v prípade televízneho vysielania ich chronologická štruktúra nesmú byť v žiadnom prípade ovplyvnené takým spôsobom, ktorý by mal vplyv na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby;
- b) nesmú priamo podporovať nákup alebo prenájom tovaru alebo služieb, najmä osobitnými propagačnými odkazmi na tieto tovary alebo služby;
- c) diváci musia byť jasne informovaní o existencii sponzorskej zmluvy. Sponzorované programy musia byť jasne označené názvom, logom a/alebo akýmkoľvek iným symbolom sponzora, ako napríklad odkazom na jeho výrobok (výrobky) alebo službu (služby) alebo jeho rozlišovací znak spôsobom vhodným pre programy na začiatku, počas a/alebo na konci programov.

2. Audiovizuálne mediálne služby alebo programy nesmú byť sponzorované podnikmi, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov.

3. Sponzorovanie audiovizuálnych mediálnych služieb alebo programov podnikmi, ktorých činnosti zahŕňajú výrobu alebo predaj liekov a liečebné postupy, môže propagovať názov alebo dobré meno podniku, ale nesmie propagovať určité lieky alebo liečené postupy, ktoré sú dostupné iba na základe lekárskeho predpisu v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnej služby.

4. Spravodajské a publicistické programy sa nesmú sponzorovať. Členské štáty sa môžu rozhodnúť zakázať zobrazovanie loga sponzora počas detských programov, dokumentárnych filmov a náboženských programov.

Článok 3g

- 1. Umiestňovanie produktov sa zakazuje.
- 2. Odchylné od odseku 1 je umiestňovanie produktov prípustné, pokiaľ členský štát nerozhodne inak:

▼M2

- v kinematografických dielach, filmoch a televíznych seriáloch vyrobených pre audiovizuálne mediálne služby, v športových programoch a ľahkých zábavných programoch alebo
- v prípadoch, keď sa neplatí, ale iba sa poskytuje určitý tovar alebo služby zdarma, ako napríklad produkčné rekvizity a ceny s cieľom uviesť ich v programe.

Odchýlka v prvej zarážke sa nevzťahuje na programy pre deti.

Programy, ktoré obsahujú umiestňovanie produktov, spĺňajú aspoň všetky tieto požiadavky:

- a) ich obsah a v prípade televízneho vysielania ich štruktúra nie je v žiadnom prípade ovplyvnené takým spôsobom, ktorý by mal vplyv na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby;
- b) nepodporujú priamo nákup alebo prenájom tovaru alebo služieb, najmä osobitnými propagačnými odkazmi na tieto tovary alebo služby;
- c) nepripisujú neprimeranú dôležitosť príslušnému produktu;
- d) diváci sú jasne informovaní o existencii umiestňovania produktov. Programy obsahujúce umiestňovanie produktov sú primerane označené na začiatku a na konci programu a pri pokračovaní programu po reklamnom bloku, aby sa predišlo akýmkoľvek nejasnostiam zo strany diváka.

Výnimočne sa členské štáty môžu rozhodnúť neuplatňovať požiadavky ustanovené v písmene d) za predpokladu, že príslušný program nebol produkován ani objednaný poskytovateľom mediálnych služieb alebo spoločnosťou pridruženou k poskytovateľovi mediálnej služby.

3. Programy v žiadnom prípade nesmú obsahovať umiestňovanie produktov:

- tabakových výrobkov či cigariet ani umiestňovanie výrobkov podnikov, ktorých hlavnou činnosťou je výroba alebo predaj cigariet a iných tabakových výrobkov, alebo
- špecifických liekov alebo liečebných postupov, ktoré sú dostupné iba na lekárske predpis v členskom štáte, ktorého právomoc sa vzťahuje na poskytovateľa mediálnej služby.

4. Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa vzťahujú len na programy vyrobené po 19. decembri 2009.

KAPITOLA IIb

Ustanovenia, ktoré sa vzťahujú iba na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie

Článok 3h

Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, aby audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, ktoré by mohli vážne narušiť telesný, duševný alebo morálny vývoj maloletých, poskytované poskytovateľmi mediálnej služby, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, boli sprístupnené iba takým spôsobom, ktorý zabezpečí, aby maloletí nemohli takéto audiovizuálne mediálne služby na požiadanie za bežných okolností počuť ani sledovať.

Článok 3i

1. Členské štáty zabezpečia, aby audiovizuálne mediálne služby na požiadanie poskytované poskytovateľmi mediálnych služieb patriacich do ich právomoci podporovali v prípadoch, pokiaľ je to možné, a vhodnými prostriedkami, tvorbu európskych diel a prístup k nim.

▼M2

Táto podpora by sa mohla okrem iného týkať finančného príspevku týchto služieb na tvorbu európskych diel a nadobúdaniu práv k týmto dielam alebo na podielu zastúpenia či zdôraznenia európskych diel v ponuke katalógov programov v rámci audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie.

2. Členské štáty podajú Komisii správu o vykonávaní odseku 1 najneskôr 19. decembra 2011 a potom každé štyri roky.

3. Komisia na základe informácií poskytnutých členskými štátmi a na základe nezávislej štúdie podá Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní odseku 1, pričom zohľadní vývoj trhu, technologický rozvoj a cieľ kultúrnej rozmanitosti.

KAPITOLA IIc

Ustanovenia o výhradných právach a krátkom spravodajstve v televíznom vysielaní*Článok 3j*

1. Každý členský štát môže prijať opatrenia v súlade s právom Spoločenstva, aby zabezpečil, že vysielatelia, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, nebudú exkluzívne vysielat' udalosti, ktoré tento členský štát považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť, takým spôsobom, že pripraví podstatnú časť verejnosti v tomto členskom štáte o možnosť takéto udalosti sledovať prostredníctvom priameho prenosu alebo prostredníctvom záznamu vo voľne dostupnej televízii. V takom prípade dotknutý členský štát vypracuje zoznam stanovených vnútroštátnych alebo vonkajších udalostí, ktoré považuje za udalosti veľkého významu pre spoločnosť. Vypracuje ho zrozumiteľným a prehľadným spôsobom v dostatočnom časovom predstihu. Zároveň dotknutý členský štát určí, či by tieto udalosti mali byť dostupné prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, ak je to nevyhnutné alebo z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti vhodné, vysielaním úplného alebo čiastočného záznamu.

2. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii prijaté opatrenia alebo opatrenia, ktoré sa prijímajú podľa odseku 1. Komisia do troch mesiacov od oznámenia overí, či sú takéto opatrenia v súlade s právom Spoločenstva, a oznámi ich ostatným členským štátom. Požiada o stanovisko výbor zriadeného podľa článku 23a. Prijaté opatrenia bezodkladne uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a aspoň raz do roka uverejní konsolidovaný zoznam opatrení, ktoré prijali členské štáty.

3. Členské štáty v rámci svojich právnych predpisov vhodnými prostriedkami zabezpečia, aby vysielatelia, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, neuplatňovali výhradné práva, ktoré si zakúpili po dátume uverejnenia tejto smernice, takým spôsobom, aby podstatná časť verejnosti v inom členskom štáte bola pripravená o možnosť sledovať udalosti, ktoré si tento druhý členský štát vyhradil v súlade s odsekmi 1 a 2, prostredníctvom úplného alebo čiastočného priameho prenosu alebo, kde je to nevyhnutné alebo vhodné z objektívnych dôvodov v záujme verejnosti, celého alebo čiastočného záznamu na voľne dostupnej televízii, ako si tento druhý členský štát vyhradil v súlade s odsekom 1.

Článok 3k

1. Členské štáty zabezpečia, aby na účely krátkeho spravodajstva mal každý vysielateľ usadený v Spoločenstve na spravodlivom, primeranom a nediskriminujúcom základe prístup k udalostiam, ktoré vyvolávajú veľký záujem verejnosti, ktoré exkluzívne vysiela vysielateľ, na ktorého sa vzťahuje ich právomoc.

2. Ak výhradné práva na vysielanie dotknutej udalosti veľkého záujmu pre verejnosť nadobudol iný vysielateľ usadený v rovnakom

▼M2

členskom štáte ako vysielateľ, ktorý sa usiluje o získanie prístupu, musí sa o prístup uchádzať u tohto vysielateľa.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa takýto prístup zaručil tým, že sa vysielateľom umožní voľne vyberať krátke sekvencie zo signálu primárneho vysielateľa, pričom prinajmenšom uvedú svoj zdroj, pokiaľ to nie je z praktických dôvodov nemožné.

4. Ako alternatívu k odseku 3 môže členský štát zriadiť rovnocenný systém, v ktorom sa prístup na spravodlivom, primeranom a nediskriminujúcom základe dosiahne inými spôsobmi.

5. Krátke sekvencie sa použijú výlučne na všeobecné spravodajské programy a môžu sa použiť na audiovizuálne mediálne služby na požiadanie, len ak sa rovnaký program ponúka zo záznamu rovnakým poskytovateľom mediálnych služieb.

6. Bez toho, aby boli dotknuté uvedené odseky 1 až 5, členské štáty v súlade s ich právnymi systémami a postupmi zabezpečia, aby sa vymedzili formy a podmienky poskytnutia takýchto krátkych sekvencií, konkrétne akéhokoľvek dojednaní o honorári, maximálna dĺžka krátkych sekvencií a časové limity týkajúce sa ich vysielania. Ak sa poskytuje honorár, tento neprevýši výšku dodatočných nákladov spôsobených zaobstaraním prístupu.

▼B

KAPITOLA III

Podpora rozširovania a tvorby televíznych programov*Článok 4*

1. Ak je to vhodné, členské štáty zabezpečia vhodnými prostriedkami, aby prevádzkovatelia vysielania rezervovali pre európske diela ►**M2** ————— ◀ väčšinový podiel svojho vysielacieho času, okrem času určeného pre spravodajstvo, športové podujatia, reklamu ►**M1** teletextové služby a televíznu ponuku tovarov ◀. Takýto percentuálny podiel, pokiaľ ide o medzinárodné, výchovné, kultúrne estrádne záväzky prevádzkovateľa vysielania voči svojej diváckej verejnosti sa má dosiahnuť postupne na základe vhodných kritérií.

2. V prípade, že sa percentuálny podiel ustanovený v odseku 1 nemôže dosiahnuť, nesmie byť nižší než priemer za rok 1988 v príslušnom členskom štáte.

Avšak pokiaľ ide o Grécku republiku a Portugalskú republiku, nahradí sa rok 1988 rokom 1990.

3. Od októbra 1991 predložia členské štáty Komisii každé dva roky správu o uplatňovaní tohto článku a článku 5.

Taká správa bude obsahovať najmä štatistické vyjadrenie o dosiahnutí percentuálneho podielu, ktorý je uvedený v tomto článku a v článku 5 za každý z televíznych programov, na ktoré sa vzťahuje právomoc príslušného členského štátu, v každom prípade dôvody, pre ktoré tento podiel nebol dosiahnutý a prijaté alebo zamýšľané opatrenia na jeho dosiahnutie.

Komisia podá ostatným členským štátom a Európskemu parlamentu informáciu o správach, ku ktorým priloží, ak je to vhodné, stanovisko. Komisia zabezpečí uplatňovanie tohto článku a článku 5 v súlade s ustanoveniami zmluvy. Komisia môže vo svojom stanovisku zohľadniť najmä pokrok, ktorý sa dosiahol vo vzťahu k predchádzajúcim rokom, podiel prvovysielaných diel v televíznom programe, najmä okolnosti nových prevádzkovateľov televízneho vysielania a špecifickú situáciu krajín s nízkou kapacitou audiovizuálnej produkcie alebo s obmedzeným jazykovým priestorom.

▼B

4. Rada preskúma vykonávanie tohto článku na základe správy od Komisie sprevádzanej akýmkoľvek návrhom na preskúmanie, ktorý môže pokladať za vhodný, najneskôr do konca piateho roka od prijatia smernice.

Za takým účelom zohľadní správa Komisie na základe informácií, ktoré poskytnú členské štáty podľa odseku 3, najmä vývoj na trhu spoločensť a v medzinárodnom kontexte.

Článok 5

Ak je to vhodné, členské štáty vhodnými prostriedkami zabezpečia, aby prevádzkovatelia vysielania rezervovali aspoň 10 % svojho vysielacieho času, okrem času určeného pre spravodajstvo, športové podujatia, hry, reklamu ► **M1** teletextové služby a televíznu ponuku tovarov ◄ alebo ako druhá možnosť podľa uváženia členského štátu aspoň 10 % svojho programového rozpočtu pre európske diela vytvorené producentmi, ktorí sú nezávislí od prevádzkovateľov vysielania. Tento percentuálny podiel by sa mal vzhľadom na informačné, výchovné, kultúrne a estrádne záväzky prevádzkovateľa vysielania voči svojim divákom, dosiahnuť vzostup na základe vhodných kritérií; musí sa dosiahnuť vzostup vybratím primeraného podielu novších diel, to znamená diel vysielaných za posledných päť rokov z ich produkcie.

▼M2**▼M1***Článok 9*

Táto kapitola sa nevzťahuje na televízne vysielania, ktoré sú určené pre miestnych divákov a nie sú súčasťou národnej siete.

▼B

KAPITOLA IV

▼M2**Televízna reklama a telenákup***Článok 10*

1. Televízna reklama a telenákup sú ľahko odlíšiteľné a oddelené od redakčného obsahu. Bez toho, aby bolo dotknuté používanie nových reklamných techník, televízna reklama a telenákup sú celkom oddelené od ostatných častí programovej služby, a to vizuálnymi a/alebo akustickými a/alebo priestorovými prostriedkami.

2. Samostatné reklamné a telenákupné spoty okrem tých, ktoré sú vo vysielaniach športových udalostí, zostávajú výnimkou.

Článok 11

1. Členské štáty zabezpečia, aby pri zaradovaní televíznej reklamy alebo telenákupu do programov nebola pri zohľadnení prirodzených prestávok, dĺžky a povahy programu narušená integrita programov a neboli dotknuté práva držiteľov práv.

2. Vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielnych sérií, seriálov a dokumentárnych programov), kinematografických diel a spravodajských programov možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej tridsať minút. Vysielanie detských programov možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé

▼ M2

plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút v prípade, že plánovaná dĺžka trvania tohto programu je viac ako tridsať minút. Počas bohoslúžieb nie je možné zaraďovať do vysielania televíznu reklamu ani telenákup.

▼ B*Článok 14***▼ M2****▼ M1**

2. Televízna ponuka liekov, ktoré podliehajú marketingovému oprávneniu v zmysle smernice Rady 65/65/EHS z 26. januára 1965 o aproximácii ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení týkajúcich sa liekov⁽¹⁾, ako aj televízna ponuka lekárskeho ošetrovania sú zakázané.

▼ B*Článok 15***▼ M1**

Televízna reklama a televízna ponuka alkoholických nápojov musí spĺňať tieto podmienky:

▼ B

- a) nesmie byť adresovaná osobitne na maloleté osoby alebo najmä nesmie zobrazovať maloleté osoby konzumujúce takéto nápoje;
- b) nesmie dávať do súvislosti konzumovanie alkoholických nápojov so zvýšeným fyzickým výkonom alebo riadením vozidla;
- c) nesmie vytvárať dojem, že konzumovanie alkoholu prispieva k sociálnemu alebo sexuálnemu úspechu;
- d) nesmie tvrdiť, že alkohol má liečebné vlastnosti, alebo že je povzbudzujúcim prostriedkom, utišujúcim prostriedkom alebo prostriedkom na riešenie osobných konfliktov;
- e) nesmie podporovať nestriedmu konzumáciu alkoholu, alebo nesmie zobrazovať abstinenciu alebo striedmosť ako nedostatok;
- f) nesmie klásť dôraz na vysoký obsah alkoholu ako kladnú vlastnosť nápojov.

▼ M2*Článok 18*

1. Podiel televíznych reklamných spotov a telenákupných spotov v rámci príslušnej hodiny neprekročí 20 %.

2. Odsek 1 sa nevzťahuje na oznamy, ktoré vysielateľ vysielá v súvislosti so svojimi vlastnými programami, na doplnkové produkty, ktoré sa od nich priamo odvodzujú, na sponzorské odkazy ani na umiestňovanie produktov.

Článok 18a

Telenákupné spoty sa jasne označujú vizuálnymi a akustickými prostriedkami a majú neprerušenu minimálnu dĺžku 15 minút.

⁽¹⁾ Ú. v. ES 22, 9.2.1965, s. 369. Smernica podľa posledného doplnenia smernicou 93/39/EHS (Ú. v. ES L 214, 24.8.1993, s. 22)

▼B*Článok 19*

Ustanovenia tejto smernice sa primerane uplatňujú na televízne kanály venované výlučne reklame a telenákupu, ako aj na televízne kanály venované výlučne vlastnej propagácii. Kapitola III, ako aj články 11 a 18 sa na tieto kanály nevzťahujú.

Článok 20

Bez toho, aby bol dotknutý článok 3, môžu členské štáty s náležitým ohľadom na právo Spoločenstva ustanoviť iné podmienky, ako sú podmienky ustanovené v článku 11 ods. 2 a v článku 18, pokiaľ ide o televízne vysielanie určené výlučne pre vnútroštátne územie, ktoré verejnosť v jednom alebo vo viacerých iných členských štátoch nemôže priamo alebo nepriamo prijímať.

▼M1**▼B**

KAPITOLA V

▼M2**Ochrana maloletých v televíznom vysielaní****▼M1***Článok 22*

1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia, aby zabezpečili, že televízne vysielanie spadajúce pod ich právomoc nezahŕňa žiadne programy, ktoré by vážne poškodzovali telesný, duševný alebo mravný vývoj maloletých osôb, a to najmä programy, ktoré obsahujú porno-grafiu alebo svojvoľné násilie.

2. Opatrenia ustanovené v odseku 1 sa rozširujú na iné programy, ktoré pravdepodobne poškodzujú telesný, duševný alebo mravný vývoj nepľnoletých osôb okrem prípadov, ak je zabezpečené prostredníctvom výberu času vysielania alebo akýmkoľvek technickým opatrením, že nepľnoleté osoby v oblasti prenosu za bežných okolností nebudú takéto vysielania sledovať.

3. Okrem toho, ak sú takéto programy vysielané v nezakódovanej forme, členské štáty zabezpečia, že im bude predchádzať zvukové varovanie, alebo že budú označené vizuálnym symbolom prítomným počas ich celého trvania.

▼M2**▼B**

KAPITOLA VI

▼M2**Právo na odpoveď v televíznom vysielaní****▼B***Článok 23***▼M1**

1. Bez toho, aby boli dotknuté iné ustanovenia, ktoré členské štáty prijali v rámci občianskeho, správneho alebo trestného práva, musí mať každá fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na národnosť, ktorej oprávnené záujmy najmä česť a dobré meno boli poškodené výrokmi o nesprávnych skutočnostiach v televíznom programe, mať právo na

▼ M1

vyjadrenie alebo na rovnocennú nápravu. Členské štáty zabezpečia, aby sa nebránilo skutočnému výkonu práva na vyjadrenie alebo na rovnocennú nápravu ukladaním neprimeraných lehôt alebo podmienok. Vyjadrenie sa odovysela v rámci rozumnej lehoty po doručení odôvodnenej žiadosti a v čase a spôsobom, ktoré sú primerané pre vysielanie, ktorého sa žiadosť týka.

▼ B

2. Právo na odpoveď alebo na rovnocennú nápravu bude existovať vo vzťahu ku všetkým prevádzkovateľom vysielania v rámci právomoci členského štátu.

3. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na zavedenie práva na vyjadrenie alebo rovnocennú nápravu a určia postup na ich uplatnenie. Zabezpečia najmä, aby na ich uplatnenie bola stanovená dostatočná lehota a taký postup, aby právo na vyjadrenie alebo rovnocennú nápravu mohli primerane uplatniť aj fyzické alebo právnické osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v iných členských štátoch.

4. Žiadosť na vykonanie práva na odpoveď alebo na rovnocennú nápravu sa môže zamietnuť, ak by takáto odpoveď nebola oprávnená podľa podmienok ustanovených v odseku 1, ak by obsahovala trestný čin, ak by prevádzkovateľa vysielania vystavila možnosti občianskeho súdneho konania alebo ak by prekračovala pravidlá verejnej slušnosti.

5. Stanoví sa možno súdneho preskúmania sporov týkajúcich sa uplatnenia práva na vyjadrenie alebo na rovnocennú nápravu.

▼ M1

KAPITOLA VIa

Kontaktný výbor*Článok 23a*

1. Pri Komisii sa zriaďuje Kontaktný výbor. Skladá sa zo zástupcov príslušných orgánov členských štátov. Predseda mu zástupca Komisie a schádza sa buď na jeho podnet, alebo na základe žiadosti delegácie členského štátu.

2. Výbor má tieto úlohy:

- a) uľahčiť účinné vykonávanie tejto smernice formou pravidelných porád o akýchkoľvek praktických problémoch vyplývajúcich z jej uplatňovania a najmä z uplatňovania článku 2, ako aj porád o akýchkoľvek záležitostiach, o ktorých sa výmena názorov pokladá za užitočnú;
- b) oznamovať z vlastného podnetu a na žiadosť Komisie stanoviská k uplatňovaniu ustanovení tejto smernice členskými štátmi;
- c) pôsobiť ako fórum pre výmenu názorov o tom, ktoré otázky sa majú riešiť v správach, ktoré musia členské štáty predkladať v súlade s článkom 4 ods. 3, o ich metodike, o podmienkach odporúčania na nezávislý prieskum uvedený v článku 25a, o vyhodnotení verejnej súťaže na tento prieskum a o prieskume samotnom;
- d) prediskutovanie výsledkov pravidelných porád, ktoré Komisia vedie so zástupcami televíznych organizácií, producentov, spotrebiteľov, výrobcov, poskytovateľov služieb a odborov a tvorivej obce;

▼ M2

- e) uľahčiť výmenu informácií medzi členskými štátmi a Komisiou o situácii a vývoji regulačných činností, ktoré sa týkajú audiovizuálnych mediálnych služieb, pri zohľadnení audiovizuálnej politiky Spoločenstva, ako aj príslušného vývoja v technickej oblasti;

▼ M1

- f) preverenie akéhokoľvek vývoja, ktorý sa v tejto oblasti vyskytne, o ktorom sa akákoľvek výmena názorov javí byť užitočnou.

▼ M2

KAPITOLA VIb

Spolupráca medzi regulačnými orgánmi členských štátov*Článok 23b*

Členské štáty prijímú primerané opatrenia, aby si navzájom a Komisii poskytli informácie potrebné na uplatňovanie ustanovení tejto smernice, najmä jej článkov 2, 2a a 3, najmä prostredníctvom svojich príslušných nezávislých regulačných orgánov.

▼ B

KAPITOLA VII

Záverečné ustanovenia*Článok 24*

V oblastiach, ktoré táto smernica nekoordinuje, ňou nie sú dotknuté práva a povinnosti členských štátov vyplývajúce z existujúcich dohovorov o telekomunikáciách alebo vysielaní.

▼ M2*Článok 26*

Komisia predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru najneskôr do 19. decembra 2011 a potom každé tri roky správu o uplatňovaní tejto smernice v znení zmien a doplnení a v prípade potreby podá ďalšie návrhy na jej prispôbenie vývoju v oblasti audiovizuálnych mediálnych služieb, najmä vzhľadom na najnovší technický rozvoj, konkurencieschopnosť sektora a úroveň mediálnej gramotnosti vo všetkých členských štátoch.

Táto správa tiež hodnotí otázku televíznej reklamy, ktorá sprevádza detské programy alebo je do nich včlenená, a najmä to, či množstvové a kvalitatívne pravidlá zahrnuté v tejto smernici poskytujú požadovanú úroveň ochrany.

▼ B*Článok 27*

Táto smernica je adresovaná členským štátom.